

[Boligministeren.]

husningsforpligtelserne. Som følge af den herskende mangel på boliger vil det imidlertid være af betydning, at de boliger, som kan bruges endnu et stykke tid, nyttiggøres så godt, som det overhovedet er muligt, f. eks. som boliger for unge under uddannelse eller for andre, der har lettere omflytningsmuligheder, end familier har det.

Det er mit håb, at de forhandlinger, som nu er i gang, vil kunne afsluttes i løbet af januar, således at resultatet kan forelægges for folketingets boligudvalg i forbindelse med dets behandling af det forslag til lov om ændring af saneringsloven, som jeg i dag har fremsat i folketinget.

Hvis midlertidig husning også skal omfatte kondemnerede ejendomme, vil dette — det vil jeg gerne gøre opmærksom på — kræve en ændring af boligtilsynsloven, for ifølge denne lovs bestemmelser er retsvirkningen af en kondemnering nemlig, at den pågældende bolig ikke må bruges til beboelse eller ophold for mennesker. Men også dette spørgsmål kan drøftes af boligudvalget, når disse retningslinjer foreligger.

Må jeg til sidst sige, at jeg selvfølgelig ikke kan godkende selvtægt. Saneringsproceduren og en eventuel midlertidig udnyttelse af de tømte ejendomme må og bør kun foregå efter aftale med de ansvarlige myndigheder, som samfundet har udset til at arbejde med denne opgave.

Arne Larsen: Jeg takker boligministeren for det meget positive svar på mit spørgsmål. Jeg kan forstå, at problemet allerede i længere tid har optaget boligministeriet, og at man er i gang med forhandlinger med kommunale myndigheder om disse spørgsmål. Det glæder mig overordentlig meget, at man har denne positive holdning.

Selvfølgelig kan vi ikke generelt godtage selvtægt, det er klart. Men jeg synes, at det er nødvendigt især i denne forbindelse, at man får en virkelig dialog og kommunikation med de unge, så spørgsmålet er, om man ikke i stedet for alene at forhandle med de kommunale myndigheder også skulle prøve på at trække de kredse af unge med ind, som virkelig ud fra idealistiske grunde er interesseret i at få noget ud af det her.

Jeg tror nemlig, det ville være af væsentlig betydning for mange unge at være med til sådanne opgavers løsning, og jeg vil meget henstille til boligministeren at tage det med ind i sine overvejelser.

Boligministeren (Hastrup): Jeg må gøre opmærksom på, at disse ejendomme ikke tilhører staten eller boligministeriet, det er kommunerne eller saneringsselskaberne, der har ejendomsretten til en række af ejendommene, men jeg skal gerne tage hr. Arne Larsens henstilling om, at der søges kontakt med de organiserede kredse af unge, med ind i overvejelserne om disse spørgsmål, og jeg har da også selv på et tidligere tidspunkt haft lejlighed til at drøfte disse problemer med en repræsentativ kreds af disse unge.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Albertsen* til socialministeren:

„Hvilke beføjelser agter ministeren at give de amtskommunale plejehjemsudvalg, jfr. omsorgslovens § 15?“

Skriftlig begrundelse:

Inden for de kommunale enheder hersker der en vis usikkerhed om, hvilke retningslinjer der skal arbejdes efter vedrørende det kommende plejehjemsbyggeri og driften af disse.

Ikke mindst kan der herske tvivl om, i hvilket omfang de hidtidige købstæder skal opretholde deres ansvar og indflydelse på investeringerne og driften vedrørende plejehjemmene.

Ligeledes vil det være af betydelig værdi, om problemerne vedrørende visiteringsbeføjelsen efterleves, således at administrationen heraf henlægges til et af amtet nedsat plejeudvalg.

Albertsen: Jeg har i den skriftlige motivation anført baggrunden for mit spørgsmål til socialministeren, men jeg vil da gerne føje yderligere et par bemærkninger til.

Forholdet er jo det, at der er fri adgang til at oprette plejehjem, og det vil sige, at den kommune, den institution eller den for-